

for at hævede Disciplinen i Hæren er og bliver hos os de kortvarige Straffe et nødvendigt Unde; thi har man ikke dem, saa staa man, da Disciplinen skal hævedes, lige overfor et af to andre Under, som jeg anser for at være endnu værre, nemlig enten at gaa over til en Fremgangsmaade, som bliver for haard mod dem, der forse sig, eller at vælge en Fremgangsmaade, som spreder Straffevirkningen ud over en langt større Kreds af Mennesker end den, som det gjælder at ramme.

Vil man se paa det Materiale, som Udvalget har ladet tilveiebringe, nemlig nogle statistiske Oplysninger om Straffeforholdene ved Krigsmagten i de senere Aar, viser det sig, at i nogle Aar, som anses for at være normale — det vil sige, at der i dem ikke er begaaet saa mange Forseelser som i enkelte andre — navnlig i Aarene fra 1870—1873, har der været Brug for Straffe i ikke ringe Antal. De anvendte Straffe vare i 1870 3,041, og de ere stegne gennem 1871, 1872 og 1873 til 3,702 Straffe, uden at samtidig Tjenestedagenes Antal er steget i et tilsvarende Forhold. Af disse Straffe har der af dem, som den høitærede Krigsminister foreslaar affkaffet, nemlig Krumslutning, Nedsættelse i de Meniges anden Klasse og Rottingslag, været 434 Straffe i 1870, og successive ere de stegne til 562 i 1873. Naar nu den høitærede Ministers Forslag skulde gaa igjennem, hvad skal der saa sættes i Stedet? Ja, det er jo klart, at, naar disse Straffe ikke anvendes, vil Følgen jo blive den, at der vil blive amenndt andre Straffemidler af dem, der staa til Raadighed; men derved ville vi komme til det efter min Opfattelse uheldige Forhold, at foruden at Flere fremtidig ville blive dømt til Straf-arbejde, vil Vand- og Brødbstraffen komme til at spille en ganske forserdelig Rolle; jeg skal i den Henseende dog ikke Andet end gjøre opmærksom paa, at, naar de Herrer tro, at det er i de Værnepligtiges Interesse at affkaffe de kortvarige Straffe og koncentrere Alting om enkelte andre Straffe-arter, vil det dog være tvivlsomt, naar man ser, at Virkningen af Affkaffelsen af de Straffe, som den høitærede Krigsminister foreslaar affkaffede, for Exempel vil kunne blive, at en ulykkelig Synder vil kunne komme til at sidde 146 Dage i Arrest, nemlig 102 Dage som Straf og 44 Dage som Mellemfrister, han vil efter sine Forseellers Beskaffenhed sandsynlig være dømt til ialt omtrent 88 Dage paa Vand og Brød, og det er sandsynligt, at Halvdelen deraf vil være strengt Fængsel paa Vand og Brød. Man vil, tror jeg, komme til Forhold, som selv fra et sanitært Standpunkt ville være aldeles urimelige. Vil man, for at undgaa saadanne haarde Straffe, søge ad disciplinær Vej at anvende præventive Foranstaltninger, bliver man nødsaget til at anvende Extraarbejde, Dvælsel, Paradering, Stilen til Appel og alle den Slags Ting paa en saadan Maade, at man

for at forhindre Forseelser kommer til at træffe Dispositioner, som ikke alene gaa ud over den Enkelte, men over en hel Udbelings Mand-skab.

Derfor er det, at jeg for mit Bedkommende er nødsaget til under vore nuværende Forhold paa det Bestemteste at maatte holde paa de kortvarige Straffe; men jeg kan ikke Andet end samtidigt gjøre de Herrer opmærksomme paa, at, naar de have Ønsker i den Retning, hvor jeg, at den eneste Vej, ad hvilken man nogenstunde kan vente, at det kan blive forsvarligt, at Deres Ønsker imødekommendes, vil være den, at De meget mere end hidtil maa gjøre Noget, om ikke for at forlænge Tjenestetiden, saa dog i det Mindste for snarest mulig at tilveiebringe et tilstrækkeligt Antal af faste og øvede Besalingsmænd og for overhoved at stille Hæren saaledes, at det gennem Vilkaarene for Antagelse, Uddannelse og Lønning bliver muligt at skaffe en stadigt, permanent god Tilgang dertil, og at De ligeledes med Hensyn til Kaserner, Underofficers- og Officersboliger maa gjøre langt Mere for Hæren, end De have gjort i mange Aar.

Med Hensyn til Bestemmelsen af, hvilke kortvarige Straffe der kunde være Tale om at bevare eller indføre, skal jeg ingenlunde skjule, at, havde jeg staaet fuldstændig frit i den Henseende, vilde jeg have foreslaaet Krumslutningen bevaret. Jeg vilde have foreslaaet den bevaret, uagtet jeg tilfulde erkjender, at der er noget Yomygende ved den (N. P. Jensen: Og Nebværdigende!) og Nebværdigende, siger min ærede Nabo; men derfor ønsker jeg ogsaa, at den Kun skal anvendes lige over for dem, om hvilke det maa erkjendes, at det, der er det egentlig Yomygende og Nebværdigende, nemlig Forseelsens Art, er bragt tilstede af dem selv. Desuden har jeg aldrig nogenstunde hørt noget Tilfælde, hvor den har været skabelig. Dette vilde jeg — det betænker jeg mig ingenlunde paa at sige trods al Modsigelse — have foreslaaet, dersom jeg havde staaet fuldstændig frit. Det gjælder imidlertid under Forhandlingerne, saaledes som de her foresigge, at se, om muligt, at gjøre Forsøg paa at faae et rimeligt Resultat ved at strekke sig saa langt, som man paa nogen mulig Maade kan forsvare, og derfor ogsaa at faa Nogen med som Allieret og til Støtte. Det er af den Grund, at jeg ikke har foreslaaet Krumslutning, men derimod staaende Arrest. Denne Straf forudsætter jeg nemlig om, at den maa have en hel Del Allierede. Det vil jo erindres, at staaende Arrest i sin Tid er bragt i Forslag af Generalauditør Scheel; det vil ogsaa erindres, at den har passeret den slemme Skærmsild, som det er, naar et saadant Forslag til en militær Straffelov skal passere et Ministerraad, hvori der sidder en human Krigsminister, 2 af Landets mest ansete Jurister og en udmærket Læge, og hvor man derfor kan være sikker paa,